

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Fóris-Schneider-Szép-Zacommer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fóris Kálmán ügyvéd) által képviselt **felperesnek** a Dr. Németh Zoltán László Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Németh Zoltán László ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése és járulékai iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2009. szeptember 4. napján kelt 4.G.40.160/2008/12. sorszám alatti ítéletével szemben a felperes által 13. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a per főtárgya és a felperest terhelő elsőfokú perköltség tekintetében - helybenhagyja, míg a le nem rótt kereseti illetékre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy a Magyar Államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg 621.000 (Hatszázhuszonegyezer) Ft le nem rótt kereseti- és 624.000 (Hatszázhuszonnégyezer) Ft fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 62.500 (Hatvankettőezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes - mint megbízó - és az alperes - mint megbízott - között 2005. július 3. és július 18. napján megbízási szerződés jött létre a felperes tulajdonában lévő **helység 1-i** apartmanok időben megosztott használati jogának értékesítésére, jutalék ellenében, heti elszámolással. 2006. szeptember 12. napján a megbízási szerződést megszüntették, egyben szerződést kötöttek az egymás közötti elszámolásra. A szerződés 7. pontjában megállapították, hogy az értékesítések során az alperes alkalmazottaitól „olyan kötelezettségvállalások hangzottak el, melynek teljesítésére a megbízó felperes nem jogosult illetve köteles”. Ezen kötelezettségvállalások egy része a felperesnek „anyagi veszteséget (kárt, költséget) okozhatnak.” Ezért a felperes az alperest megillető megbízási díjból 20.000.000,- forintot 12 hónapra visszatartott.

A felperes módosított keresetében az alperes által kibocsátott 58 darab számla sztornó számlája kibocsátására kérte kötelezni az alperest; másrészt 10.000.000,- forint kártérítés megfizetésére.

A felperes kereseti érvelése szerint a sztornó számlák alperesi kiállítását „könyveléstechnikai” okból kéri, annak jogalapja a számviteli törvény. Azon érdeke fűződik a sztornó számlák kibocsátásához, hogy bírósági ítélet tartalmazza: a visszatartott 20.000.000,- forint jutalék a felperest megilleti.

Az alperes kártérítés alapjául szolgáló károkozó magatartását egyrészt abban jelölte meg, hogy a felperes - szerződő ügyfelei adatait tartalmazó - számítógépes adatbázisát jogtalanul eltulajdonította és a felperessel jogviszonyban álló "A". céggel közölte. Ez a cég a felperessel szemben pert indított, melynek során a felperes részegyezség körében 10.000.000,- forintot meghaladó összeget teljesített. Másrészt az "A"-val a felperes angol nyelvet nem ismerő ügyvezetője úgy kötött szerződést, hogy a megbízott alperes nem tájékoztatta a szerződés tartalmáról. Harmadsorban az alperes az értékesítések során alaptalan szerződésszegő kijelentéseket tett az ügyfeleknek, amelyek miatt azok a time share szerződéseket felmondták. Utóbbi keresetmódosításában az alperes károkozó magatartásaként már csak az alperes jogellenes adatszolgáltatására hivatkozott. Utalt arra is, hogy a 2006. szeptember 12. napján kelt szerződésben a felek általános kártérítés jelleggel rögzítették a felperes kárának összegét.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Kifogásolta, hogy a felperes nem jelölte meg keresete ténybeli- és jogi alapjait, bizonyítékait. Perindításának célja csak az, hogy a vele szemben felszámolási kérelmet előterjesztő alperes ellen alaptalan követelést állítson. Érdemben azzal érvelt, hogy igényt tart a felperes által visszatartott 20.000.000,- forintra, így nincs oka sztornó számlák kiállítására. Jogellenes magatartást nem tanúsított, mivel a felperes által az "A"-val kötött szerződés alapján a felperes adatközlésre volt köteles, a megkötött szerződések után csatlakozási díjat kellett fizetnie.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felperest a le nem rótt kereseti illeték és az alperes javára perköltség fizetésére. Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes kétirányú keresete - a bíróság többszöri konkrét felhívást és jogkövetkezményekre figyelmeztetést (Pp.141.§.(6) bekezdés) tartalmazó felhívása ellenére - nem felelt meg a Pp.121.§.(1) bekezdés c./pontja kellékeinek. A sztornó számlák kibocsátására kötelezés iránti kereset tekintetében a felperes nem jelölte meg, hogy mi a kereset jogalapja és milyen jogi érdek fűzi a keresete teljesítéséhez. Az elsőfokú bíróság leszögezte, hogy „könyveléstechnikai okok” kereset előterjesztésének alapját nem képezhetik. Amennyiben pedig az alperes a felperes által visszatartott 20.000.000,- forintot a felperestől követelni fogja, a felperes védekezhetsz az összeg visszatartásának jogszerűségével. Az elsőfokú bíróság értékelése szerint a felperes a kártérítési kereset ténybeli alapját sem közölte, nem jelölte meg, hogy az alperes milyen ügyfelek mely adatait, mikor és milyen módon továbbította jogosulatlanul; és ezzel a magatartással összefüggésben a felperest milyen összegű kár és milyen okból érte. Általános

kártérítés pedig csak akkor lett volna alkalmazható, ha a kár összege objektíve nem határozható meg.

Ezekre figyelemmel a felperes keresete sem az érdemi ellenkérelem előterjesztésére sem pedig a Pp.3.§.(3) bekezdés alapján a bizonyítandó tények és a bizonyítási kötelezettség közlésére nem volt alkalmas. Ezért az elsőfokú bíróság mellőzte a felperes vezető tisztségviselők és tanúk kihallgatására vonatkozó indítványait.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a keresetének való helyt adás iránt. A számla sztornírozására kötelezés iránti keresetével kapcsolatban előadta, hogy a felperest a visszatartott 20.000.000,- forint az elsőfokú eljárás során hivatkozott 58 darab szerződés felbontására figyelemmel megillette, ilyen összegű jutalékra az alperes nem tarthatott igényt. Ugyanakkor ezekről a jutalékokról az alperes a számláit már kiállította, így a felperes azokat csak egyetlen módon számolhatta el, ha az alperes a számlákat kijavítja, avagy stornírozza. Kártérítési keresete alapjaként állította, hogy az "A". céggel - a felperes helyett és nevében - csak az alperes tárgyalt. A jogellenes alperesi adatközlést abban jelölte meg, hogy az ügyfelek által felmondott, illetve a perbeli felek közötti jogviszony megszűnését követően kötött szerződéseket az alperes nem közölhette volna az "A"-val. A nagy számú felmondott szerződés a külföldi partner előtt bizalomvesztést eredményezett. Ez is indoka volt az "A". által a felperessel szemben indított pernek. Vitatta ezen túl az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy perbeli nyilatkozatai nem lettek volna az érdemi tárgyalásra alkalmasak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását kérte. Kifogásolta, hogy a felperes fellebbezési kérelme és előadása konkrétum hiányában a felülbírálatra nem alkalmas.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen meghatározott tényállásból érdemben is helytálló döntésre jutott, amikor a felperes keresetét elutasította. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság indokaival egyetért, azokat részletesen megismételni nem kívánja, így azokra csak utal. (Pp. 254. § /3/ bekezdés)

A felek közötti szerződés fennálltakor hatályos, az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (Áfa.tv.) 43.§ § (1) bekezdése szerint a szolgáltatást nyújtó alperest számla kibocsátási kötelezettség terhelte. Tekintve, hogy az alperest a számla kiállításának kötelezettsége az adójogszabály, nem pedig a felek szerződés alapján terhelte, a felperes stornó számla kiállítását mindaddig nem kérheti, amíg az Áfa.tv. 45/A. § /1/ bekezdés a./ - c./ pontjaiban meghatározott feltételek be nem állnak.

A felperes elsődleges keresete - annak lényegi tartalma (Pp. 3. § /2/ bekezdés) szerint - egy nemleges megállapítási kereset (Pp. 123. §), mint ahogy azt a felperes képviselője utóbb

maga is előadta. (7. tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal) E szerint az alperest a sztornó számla kiállítására azért kérte kötelezni, hogy bírósági ítélet tartalmazza annak megállapítását, hogy a visszatartott 20.000.000.- Ft a felperest illeti meg. Ugyanakkor a Pp. 123. §-a szerint az úgynevezett egyéb megállapítási keresetnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva, vagy a kötelezettség lejártának hiányában vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet. Jelen esetben a felperes teljesítést ugyan nem kérhet, azonban a kért nemleges megállapításhoz jogvédelmi érdeke sem fűződik, mivel a 20.000.000.- Ft jogszerű visszatartására az alperes által a 20.000.000.- Ft megfizetése iránt indított perben - ellenkérelmében, védekezéséként - hivatkozhat. (BH.1985/195, BH.2005/146)

Alaptalan volt a fellebbezés a kártérítési kereset érdemi tárgyalásra való alkalmatlansága vitatása tekintetében is. Az elsőfokú bíróság helyes eljárásjogi álláspontja szerint a Pp. jelenleg hatályos rendelkezései a kereset szubsztanciálásának elvén alapulnak, mely az igényt érvényesítő féllel szemben azt a követelményt támasztja, hogy a keresete alapjául szolgáló tényeket - a tényállítást - maradéktalanul közölje. A Pp. 121. § /1/ bekezdésének c./ pontja a keresetlevél kötelező tartalmi elemei között tartalmazza a keresetben érvényesíteni kívánt jogot (a jogállítást), és az annak alapjául szolgáló tények és azok bizonyítékai előadásának kötelezettségét. Csak a kereseti kérelem (a petitum - Pp. 121. § /1/ bekezdés e./ pont) alapjául szolgáló releváns tények előadása után lehetséges - az ellenkérelemben vitatott tények körére - a Pp. 3. § /3/ bekezdésében foglaltak szerint a bizonyítás indítványozására felhívás alapján a bizonyítási eljárás lefolytatása és a jogvita elbírálása. Az elsőfokú bíróság helyesen ítélte meg: a felperes a tényállás közzlési kötelezettségét a kártérítési követelés tekintetében - többszöri konkrét bírói felhívás ellenére - elmulasztotta, ezért a keresete mind az érdemi ellenkérelem előterjesztésére, mind pedig a bizonyítandó tényekre vonatkozó tájékoztatás megadására alkalmatlan volt. Ezért a felperes kereseti kérelme alátámasztására a bizonyítási eljárás sem volt lefolytatható. A tényállásközzlési kötelezettség ugyanis bizonyítás indítványozásával, avagy bizonyítékok csatolásával nem pótolható. Az ügyvezető személyes előadása, illetve a tanú vallomása bizonyítási eszköz, amely bizonyítékot ugyan tartalmazhat a keresetben foglalt tények alátámasztására, de a tények megjelölését nem helyettesítheti. (BDT. 2007/X/154., Győri Ítéltábla Gf.II.20.244/2007/6. szám)

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya és a felperest terhelő elsőfokú perköltség tekintetében a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján hagyta helyben.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illeték összegét tévesen határozta meg, ezért az elsőfokú ítélet erre vonatkozó rendelkezését a Pp. 253. § /3/ bekezdése alapján - hivatalból - mellőzte. A felperes kétirányú keresetéből a kártérítési kereset perértéke meghatározható (10.000.000.- Ft), az azután feljegyzendő kereseti illeték 600.000.- Ft. (Itv. 42. § /1/ bekezdés a./ pont) Az elsődleges megállapítási kereset perértéke meg nem határozható. A meg nem határozható perérték (Itv. 39. § /3/ bekezdés b./ pont) 350.000.- Ft. Az ezután feljegyzendő kereseti illeték 21.000.- Ft. Együtt: 621.000.- Ft, az elsőfokú bíróság által megállapított 900.000.- Ft le nem rótt kereseti illetékkel szemben.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése és az Itv. 59. § /1/ bekezdése alapján köteles viselni a le nem rótt fellebbezési illetéket, melynek összege - a kereseti illetéknél már említettek szerint - 624.000.- Ft. A kereseti illetékhez képesti eltérést az jelenti, hogy az ítéletábla előtti fellebbezési eljárásban a meg nem határozható perérték összeg 400.000.-Ft. (Itv. 39. § /3/ bekezdés c./ pont)

Szintén a felperes köteles viselni az alperes másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét, melynek megállapítását az alperes a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 2. § /1/ bekezdése szerint a meghatalmazott ügyvéddel kötött megbízási szerződés alapján kérte. A szerződés szerint a két óra elfoglaltsággal járó másodfokú eljárásra az alperes megbízottjának az Áfa-val növelt 50.000.-Ft, míg az úton töltött időre 12.500.- Ft határozható meg. (Együtt: 62.500 Ft)

Győr, 2010. január 13.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
alőadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: